

GAZETA POPORULUI

ABONAMENT
Pe un an 150 Lei
Pentru oficiile publice 200
Pentru bănci 500
In America 5 dolari

Gazeta Partidului Poporului.
Director:
OVIDIU HULEA

Adresa gazetei noastre este:
Aiud „liceul „Titu Maiorescu“.
Prețul unui număr 3 lei.

Ca să se știe.

II.

Pentruca toți oamenii de bine să știe ce am lucrat în legătură cu reforma agrară, voi vorbi întâiu despre starea dureroasă în care se află reforma în județul nostru, o încâlceală și încurcătură fără păreche, făcută de mulțori după bunul plac al câtorva și'n foarte multe cazuri după câștigul ce-l putea aduce ea.

Deși legea este una pentru toți proprietarii cari au căzut sub expropriere, aproape în nici un caz exproprierea nu s'a făcut la fel.

Unuia i s'a lăsat mult mai mult decât dă legea, celor mai mulți așa, și-abia câțiva au fost expropriați după porunca legii!

De-aceea s'a ajuns la reforme cari, ca în Aiud, lasă țăranilor 165 zi una sută șase zeci și cinci de iugăre pentru a fi împărțite.

Așa a rămas comuna Cetea cu 20 două zeci iugăre, așa a pierdut Gârbova de jos aproape una sută de iugăre arător, așa s'a luat dela Galda de jos înapoi 57 de iugăre de pășune, așa au rămas comunele de munte cu 70-80 și 15 iugăre de pădure.

Moșiile expropriate s'au dat comunelor după prietenii și-așa au putut rămânea cu cele mai mici păduri comunele cele mai mari și mai sărace, cum e nenorocita Cacova.

Apelurile comunelor nu s'au putut face la timp, pentru că oamenii dela sale nu aveau prietini, cari să-i servească fără sute de mii și apoi nici nu prea cunoșteau amariții de ei legea, iar umblarea lor în căile legii să isprăvia repede, pentrucă nu erau ajutați de nimeni.

În astfel de împrejurări am cunoscut reforma agrară din județul Alba.

O țărănime, desneadejduită de-a mai găsi plinirea legii, desgustată de jaful care s'a petrecut sub ochii ei, din partea multor organe, cari ar fi trebuit să vegheze asupra legii și a plinirii ei, o tristă și cumplită desfacere sufletească între țăran și cărturarii pe cari i-a iubit în trecut așa de mult, aceste au fost cauzele pentru cari am ieșit din

rezerva de până acum și m'am p'us în mijlocul bătăliei, în care știu, că voi fi stropit cu noroiu din partea celor cari nu mi se pot uita liniștiți în ochi.

Dar facă se destinul! Voiu crește tot mai vajnic din pământul care mă așteaptă să-l mântui și voiu ieși biruitor și din aceasta vijelie, pentru că în luptă mă conduce o singură țință, fericirea neamului meu românesc.

Și când Dumnezeu este cu noi cine poate fi împotriva noastră?!

O. Hulea.

Se trezesc cei dela Soare-răsare.

În China e revoluție. Chinezii cer libertate și stăpânitorii nu înțeleg strigătul lor ci trimit oștire pentru potolirea flăcărilor și înecarea vuetelor glaurilor ce pretind independența pământului lor.

China era stăpânită și este astăzi de puterile Angliei. Pământul Chinei este sub stăpânire străină și deaceea chinezii își doresc libertatea și pentru asta au plecat la luptă, zdrobind tăcând praf, așezenintele ce le-au adus Europeanii în țara lor. S'au încercat înțelegeri din partea guvernului englez, pentru încetarea revoluției, Chinezii însă nu stau de vorbă, ci cer independență, neatârnare deci libertate deplină.

Guvernul din Anglia, firește, nu vrea să audă de cererile Chinezilor încăpăținați oarecum în gândurile lor.

Pe noi și țara noastră nu trebuie să ne tulbure prea mult întâmplările din China... Toate sunt așa de departe; s'apoi la urma urmei noi nu avem nici în clin nici în mână cu Chinezii. Ceva însă totuș ne pune pe gânduri; se trezește răsăritul.

Răsăritul cere libertate și bătrâna noastră Europă, care până eri l-a ținut în frâu e silită rând pe rând să-și părăsească stăpânirile din țările îndepărtate.

Trecutul ne spune prea multe... Mai de mult America încă era stăpânită de Europa. Americanii s'au trezit și Europa a trebuit să-și lapede gândul de-a mai stăpâni pământul de dincolo de marea dela apus. Astăzi americanii ne întrec în toate, sunt mai bogați; la ei în țară totul e muncă plină de putere și hărnicie.

Așa s'a întâmplat cu alte neamuri. Europeanii la început au stăpânit uscatul și apele mărilor. Astăzi pe zi ce trece pierde din locurile stăpânite și cine știe dacă odată nu vor rămânea

să stăpânească numai pământul dintre granițele lor. Dealtfel cum lumea se rădică tot mai sus, nici nu e mirare dacă și chinezul, mai puțin luminat, cere o dreptate pe care el o vede în libertate și independență.

Asta pe noi nu ne îngrijorează, un singur lucru este de temut. Să nu vie o vreme când popoarele Asiei întregi să se unească contra miciei noastre Europe, care atunci cu greu s'ar apăra. Rusia după războiul lunii, după ce s'a stricat prin feliul ei de-a se conduce cu toate statele Europei, astăzi mai mult ține la Asia și nu s'a ferit să-și trimită acolo oameni pentru a revolta țerile de-acolo contra stăpânirii Europeanilor.

Nu știu ce va aduce viitorul. Cei dela Soare-răsare, se vede doresc o lume nouă, un nou fel de-a trăi, vreau și ei un traiu al lor unde să nu se amestece străinul.

Noi nu judecăm de care parte ar cădea dreptatea, oricum revoluția din china nu ne spune nimic bun. Astăzi chear statele din Europa trăesc așa de greu între ele; după războiul țerile învinse caută în fel și formă să turbure pacea pământului, și chear de aceea statele cari doresc pacea fac sforțări pentru ca liniștea să domnească și pacea să nu mai fie ruptă.

Europa noastră acum e ca după o boală grea, rănilile tăiate în trupu-i bătrân de vijelia războiului nu sunt pe deplin vindecate; fumul nenorocirii din trecut încă nu s'a șters de tot și va trebui ca statele din puteri să lucreze ca să aducă pământului pacea și liniștea.

O încheiere de prietenie între state, o alianță pentru a se statornici pacea, ar întări viitorul Europei și-al tuturor țerilor din ea și atunci am putea privi nepăsători sbuciumul și chear amenințările răsăritului.

Cetiam într'un ziar din Ardeal despre revoluția din China. Și spunea această gazetă că Europa trebuie să se păzească și să fie trează la întâmplările din Asia. Înainte cu aproape douăzeci de veacuri sălbatecii ce au năvălit din Asia au făcut din Europa numai scrum și cenușă, peste tot au lăsat numai jale și suferință. Asta era oarecum ca a răsplată pentru cuceririle ce Romanii le-au făcut mai înainte pe pământul lor.

Mai târziu Europeanii și-au întins din nou stăpânirile în Asia, aceste stăpâniri au stat neclintite — multe din ele — până în zilele noastre... Acu, nu știu; dacă adevărul este așa, n'am vrea însă să credem că prin revoluția din China răsăritul își pregătește lovitura ce va da-o Europei, odată cândva târziu. Oricum noi nu avem amestec, noi nu stăpânim, numai am fost stăpâniți; privim însă cu sfială întâmplările din Asia, căci Europa va mai purta războaie dacă se trezesc cei dela Soare Răsare...

Ion Raftiu.

Un răspuns la articolul „Cum suntem administrați” publicat în fișuca „Viitorul Albei” No 3 din 15 Ianuarie 1927: de Ioan Rusu Abrudeanu.

Un prieten fictiv, ca toți prietenii Dlui Rusu de aici, mi-a prezentat și mie fișuca „Viitorul Albei” No 3, din care am citit articolul amintit mai sus. Numitul istoric în articolușul său face apologia prefectilor din acest Județ dela înfăptuirea României Mari; aducând mai ales elogiul fostului prefect Dr. Velican și criticând într-un mod pătimăș administrația făcută de actualul prefect Dr. Cușută.

Nu înțeleg și poate nu va înțelege nimenea din acest Județ, nici chiar Dl Velican; cum de chiar Dl Rusu vine să-l laude, știind toată lumea celea întâmplate între acești doi Domni în cafenea „Dacia” și pe stradă, cu ocaziunea depunerii listei de candidare a consilierilor orașului Abrud, despre ce sa scris pe atunci în gazeta „Alba-Iulia”. Oare de câte ori a intervenit la București acest Domn împreună cu alții doi pentru răsturnarea Dlui Velican din postul de prefect? Nu le-a succes deoarece Dl Velican ori și de câte ori mergea la București era oaspele Domnului Ministru I. C. Brăteanu, în plus toți liberalii cinstiți din această Plasă susțineau pe Dl Velican și nu părerile scălciate și de interes a le Dlui Rusu. Cred, că o știți și pe aceea, că pentru o eventuală venire la putere a Partidului Liberal nu mai era proiectat de prefect Dl Velican, ci un altul (această era părerea individuală a Dlui Rusu, crezându-se de competent a împărți astfel de posturi). Este însă un lucru pe care cred, că Dumneavoastră nu știți și pe care trebuie să-l descopăr eu și anume: La alegerile recente nu știa Dl Rusu cum să se răsbune pe Dl Velican și mai ales pentru a arăta Dlui Ministru Chirculescu că dânsul are o mai mare popularitate ca Dl Velican a spus diferiților corifei de ai lui (la cari în timpul postului de Crăciun și Paște le mai trimetea câte o puțină cu muscani) *că de cât să voteze cu Dr. Velican mai bine să voteze cu un alt partid*, fapt care s'a și întâmplat. Țin să amintesc tot aici, că acest individ mai în toamnă a venit la Abrud să reorganizeze Partidul Liberal (nu-știi cine i-a dat delegația, Dl Chirculescu de sigur, că nu) cu care ocaziune a convocat pe vre'o câțiva indivizi mai de a treia mână (lăsând la o parte notabilitățile Partidului) la o consfătuire în „*Ebhadiszállásul Văduvei Dr. Török*”. La aceasta consfătuire s'a proclamat el pe sine de președintele organizației a acestei circumscripții mai împărțind și la alții indivizi câte un rol oăreș care. De ce n'a invitat pe fruntașii Partidului Liberal? Fiindcă se temea că se va întâmpla și cu el la fel, pe cum s'a întâmplat cu Dl Tancred Constantinescu la Târgul Mureș. Iată cum înțelege Dl Rusu solidaritatea, disciplina și cuvântul de ordine a Partidului Liberal și iată și pretinția cu Dl Velican.

Se vor întreba mulți, ce e cauza, că Dl Rusu a încput să laude pe Dl Velican, până când în trecut îl injura mai rău ca un birjar? A da răspuns la această întrebare e lucru foarte ușor... a murit Conu Alecu și în forma această sa terminat cu protecția dela „*Centru*”. Nu mai are de unde să ducă bilete de vizite pe-la Ministere și nu mai poate amenința pe Șefii de oficii etc... Că dacă vom veni la putere... atunci etc? Sa isprăvit și cu venirea pela Alba-Iulia în societatea Dlui Chirculescu; aducând cu sine câte un poet de fruză pentru a-i scrie epopei. Nene lăncule! Coane lăncule!... ordoņați... Vă stăm la dispoziție etc. Iată Domnilor a trebuit să lingă ce a scuipat, este deja avizat la mila Domnului Velican. Sperăm, că Dl Velican va ști cu cine are de lucru astfel, că nu lipsește să-i dăm sfaturi în direcția aceasta. Las, că acest Domn și până-i trăia „*Protectorul*”, totuși la oamenii de omenie nu avea nici o trecere. Nu uit nici când, că în primăvara anului 1925 am mers în delegație pe-la diferite Ministere în frunte cu Dl Velican, pentru a exopera diferite lucruri locuitorilor din acest ținut și mai ales am mers în chestii minere. S'a legat de noi și Dl Rusu ca deputatul circumscripției Abrud. Am observat un lucru la care nu mă așteptam și

anume: Intrăm la Dl Ministru de Finanțe pe atunci Dl Vintilă Brăteanu și observăm, că la toți ne întinde mâna numai Dlui Rusu nu, tot asemenea și la plecarea. Ce a fost cauza să ne-o explice Dl Rusu? Poate, nu zic ii va fi fost prieten, cu care să întâlne zilnic de mai multe ori și nu trebuia ca în tot deauna să ii întindă mâna ori și de câte ori să întâlneau...? Mai scrie Dl Rusu, că eu la alegerile viitoare voi fi liberal (crede, că toți sunt ca el) și că el imi da voie să fac propagandă pentru Partidul Poporului, numai cât nu știe, că imi va permite Tribunalul pentru faptele mele abuzive. Să n'ai teamă Domnule pe mine nu mă sperie minciunile și invențiile Dtale, eu nu vreau să ocup celula rezervată pentru Dta. De ai fi Dta numai a suta parte așa de cinstit în câștigarea averii, pe cum sunt eu în toate afacerile mele, atunci ai mai avea eventual speranța de a fi măcar în coada listei liberale, dacă cumva fruntașii partidului liberal din acest Județ nu vor avea nici o ambiție de a te șterge pentru totdeauna de pe listă pe Dta care de fapt ai fost rușine parlamentului trecut.

Am mai citit tot în acest număr, că în comuna Mogoș nu am reparat drumul ce duce pe Valea-Mogoșului la Cheie și că casele primăriei comunale sunt într-o stare deplorabilă. Să vede, că acela care scrie lucrurile acestea sau nu a fost de curând la Mogoș, sau dacă a fost i-a luat Dumnezeu vederea dela ochi, fiindcă a păcătuit mâncând pe post carne de porc ingrașat cu lătura dela fabrica de spirt a lui Rusu Abrudeanu din Stremț. Eu am fost de două ori în toamna aceasta pe acel drum și am observat, că oamenii au executat ordinul dat de Pretură reparând drumul cu muncă dublică în cadrele posibilității, tot asemenea și Județul a contribuit cu cât s'a putut și cu cât le-a permis bugetul. Știu însă un alt lucru și anume: Deschiderea și repararea acestui drum a fost inaugurată solemn în comuna Teiuș, cu care ocaziune s'a mâncat și beut bine, apoi s'a spus multe laude reciproce, au fost și sărutări de ne-simțeam ca la ușa cortului, vârsându-se chiar și lacrimi de „*crocodil*” pentru bieții și nefericiții moți. Iată acum faceți gură, că de ce nu aplic oamenii la muncă publică cu forța; până când abia au timp să-și câțige pâinea de toate zilele. Doamne buni ați mai fost de inimă, mult ați mai lucrat pentru acest ținut. De ce n'a făcut Dl Rusu repararea acestui drum căci a mai fost ca deputat încă vreo 6 luni după esundări. Acum după ce nu ați făcut nimica, aveți tupeul obrăsniceii de a critica pe alții. Lumea are ochi și vede, nu ca cela cu articolul, care nu a văzut nici primărie și nici drum. Unde sunt acelea promisiuni? În direcția aceasta noi îl cunoaștem pe Dl Rusu, când candidează de deputat promite totul, face tren la Abrud, readuce calendarul vechiu, face câte o filială a băncei naționale în fiecare cătun, face Universitate în Corna, puși fripiți vor sbura în gura oamenilor, dealu Mare îl va face în mămăligă, iar Valea Abrudului în lapte numai de lingură și stomac bun să te îngrijești, iar după ce este proclamat prin fraudă și abuz, protejează contrabanda de aur, face numiri de medici pe la spitale cari nici nu sunt cetățeni români, câștigă cetățenie pentru străinii cari ne-au făcut front la Ciucea, brevete de crăciumă pentru oamenii nedemni din punct de vedere național, șterge din bugetul Statului ajutorul dat pentru edificarea spitalului și șterge școala medie din Abrud, cu un cuvânt iară face totul.

Iată Domnilor; acesta este eroul zilei, mai ieri alaltăieri un biet calic și azi mare boier. (Cum a câștigat averea întrebați pe Dl Panfil Șeicariu) pe care din nefericire l-am cunoscut în anul 1921, când venise la Abrud cu bluze, fuste bomboane și țigarete pentru a le împărții pela diferite Dame avizate, pentru ca mai târziu bărbatul să fie obligat a-i da tot concursul (păcat că n-au și femeile drept de vot). Iată Domnilor dintr'un om blând, lingușitor și umilit (fost odinioară vânzător de gazete pe străzile Bucureștilor) azi un mare dictator pretenziv, scârbos, ba chiar obrasnic. „*Ecce homo*”!

Abrud, la 22 Ianuarie 1927.

Dr. A. Vesa pretorul Abrudului.

„Lămuririle” Viitorul Albei.

Cei dela Viitorul Albei, celebră gazetă săptămânală scrisă cu concursul tuturor nechemajilor condeiului; scrisă cu articole așezate în patru coloane, cu foileton semnat de gazetar cu reputație, cu reclame comerciale și înfășșit tot ce se cere la două coale de hârtie murdărită cu minciuni și cuvinte scoase dintr'un dicționar propriu de mahala; acești preinși slujbași a unei chemări inexistente se cred mereu îndatorași să dea lumii lămuriri, cu privire la administrație și la orice alte lucruri isprăvite cu bine de actuala conducere.

Ceferișii dela Viitorul Albei, dau noui și noui lămuriri (mincinoase) nu răspund însă învinuirilor ce li-se aduc. Asta și mai mult confirmă spusese noastre.

Unde ești Cicerone al satelor din munți și neîntrecut bufon al curții partidului? Cum, apărarea Dlui R. Abrudeanu nu și-a găsit un avocat?

Ori răspunsul încă n'a fost tilcuit de autor la „*Capșa*” în București.

Am fi așteptat, nu fiindcă ne interesa răspunsul ce știm că un vinovat cinstit ar evita să-l scrie, totuș am fi cunoscut încă multe din tainele măcelăriei dela redacția viitorului.

Scene.

— Bine ai venit ilustre reprezentant al marelui nostru partid. De dreptatea ta vorbesc satele și de puterea ta tremură dușmanii!!

— Părinte... mai incet, te aud oamenii ce trec pe-aici aproape...

Alta.

La un banchet:

— Partidul nostru a adus desrobirea, a cucerit dreptatea și a făcut România mare!

O voce:

— Trăiască Dl Maniu!

— Mă măgarule! — urlă părintele — Maniu nu-i în partidul liberal.

Împărțiri pe sectoare:

— Pe cine avem în comuna X președinte de sector?

— Pe Vasile Z.

— Ce meserie are?

— Pantofar.

— Cum?

— Păi, ceilalți doi pe cari i-am înscris unu e crișmarul satului și celălalt un popă..

Alta, cu pădurile.

— Mă, zice că vine popa să ne vorbească nu știu cea de voturi și politică.

— Care popă?

— Aia care a ajuns acuma domn mare și scrie la foi!

— Aha, acuma știu, aia cu pădurile?

Mergeau trei pe-un drum, toți la primăria unui sat... Se sfătuiau.

— Incepi tu să vorbești.

— Nu; începe tu.

— Nici eu nu mai vorbesc sătenilor, spuse al treilea.

— Pentruce?

— Vezi că pe mine mă cunosc ăștia și de când am fost cu părintele mi-i groază să mai pun picioru'n sat.

Ședință la Viitorul Albei.

Redactori, tipografi, în jurul unei mese: — Vine azi șeful dela București, zise unul,

— Mă, aduce parale...

— Face cinste.

Unul se uită la ceas:

Încă cinci minute și o mașină se oprește la redacție. Un individ cu mutră de mecanic intră, redactorii se pleacă și unul cu barbă își rădică ochii bolborosind:

— Binea-i venit ilustre!

— Noroc băieți!
 — Ne-ai adus ceva? se plâneau băieții.
 — De toate mă! S'aducă vin! urlă cel pe cari băieții îl numeau „Șeful”.
 Se așezară; după un pahar de vin cel ce a sosit cu mașina întreabă:
 — Mă, cine sunt cei din partidul național?
 — Mișei!
 — Averscanii?
 — Mișei?
 — Dar, Cuziștii?
 — Rebeli!
 — Guvernul de'acum!
 — Nu-i bun!
 — Care-i adevărat?
 — Al vostru Șefule.
 — Ura îmi place, da mă băieți, cine sunt eu ce zice lumea despre mine?
 — Tu ești adevărul și dreptatea — urlară în cor gazetarii.
 — Așa — mi place și șefu-și lovea cu degetele nodoroase burta.
 — Ce mai spun ai dela Aiud cu gazeta?
 — Spun nimciuni, zic că ai furat pădurile moșilor.
 — Lasă-i dracului, parcă nu stau pădurile și-acum acolo?
 — Bine, da zic că le-ai vândut?!
 — Inc'un pahar! Ce-mi pasă de ce spun alții... Mă! știți eo's mare mă! eo nu nu mă tem de nime.
 Așa acum, mergeți de scrieți gazeta, loviți mă! dați, injurați că voi sunteți liberali!! mama lui... — x. y. —

Evangelhia Duminecii.

Duminea XIV. după înălțarea sfintei Cruci (25 Ian. 1927) Luca. 191—10.

În evanghelia de azi, sf. evangelist Luca ne face să însoțim pe Mântuitorul în Ierichon.

Ea este continuarea celei din Duminea trecută, în care se spunea că Isus încă dela marginea orașului și-a vestit sosirea, prin minunea vindecării orbului. Această faptă, a sa s'a răspândit cu-o iuteală mare între locuitori și s'a produs o fierbere mare în orașul întreg. Pentru-aceia mulți alergau să-l vadă.

Între aceștia era și Zachei, mai marele vameșilor, un om mic de statură, dar pe semne dornic de a cunoaște pe Isus.

Din cauza mulțimei de popor ce însoțea pe Domnul, Zachei nu se putea apropia și nici măcar să-l vadă nu putea că era mic. Însă dorința vie după Isus, la silit să fugă înainte, pe-unde știa că va trece și suindu-se într'un frăgar, aștepta....

Ajungând mulțimea acolo, Isus îl zări și-i zise: „Zachei, grăbește de te pogoară, că astăzi în casa ta mi-se cade să fiu”.

N'a stat pe gânduri nici-un moment, ci îndată s'a dat jos de pe frăgar, a condus pe Isus la casa sa și l'a găzduit cu bucurie mare. Când a văzut poporul că Isus a intrat în casa lui Zachei, a nceput să murmure și să cârtescă spunând; „că la un păcătos a intrat să găzduiască”.

Pentru-că într'adevăr pe vremea aceia Vameșii erau miște oameni, cari adunau dările, și nu slulbași ai Statului, ci oameni particulari. Ei luau în arânda vămile, cu'n preț anumit și apoi puteau să-le mărească sau să le vândă după plac.

Fiind-că de cele mai multe-ori le măreau și sigur fără drept, numai ca să-și adune bani mai mulți vameșii ereau socotiți, oamenii cei mai păcătoși, adevărați jefuitori. Și-apoi chiar Zachei, șeful vameșilor, era firesc să fie privit ca cel mai mare păcătos.

Însă în momentul când poporul cârtescă, Zachei face o faptă pe care pușini din cei de față ar fi făcut-o: „Iată jumătate din averea mea o dau săracilor și de-am năpăstuit pe cineva întorc împătrit”. Și-atunci Isus cel-ce dă fiecăruia după faptele sale, i-a zis;

„Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia” și continuă „pentru-că și acesta fiu al lui Avram este. Că a venit Fiul Omului să caute și să mântuiască pe cel pierdut”.

Iată o întâmplare așa de plină cu învățături! Nu știi de ce să te minunezi mai mult?! De puterea cu care Mântuitorul poate schimba în bine pe oameni? sau de fapta lui Zachei? Ori să-te scârbești de obiceiul poporului de-a judeca fără dreptate?!

Înainte puterii lui Isus mai mult, ne închinăm decât ne minunăm, pentru-că El ca Dumnezeu adevărat, ce nu poate face? Și apoi doar chiar pentru-aceia a venit în lume ca să facă buni pe cei răi și pe toți să ne mântuiască, — căci după spusa lui, cei bolnavi au lipsă de Doctor și nu cei sănătoși.

Fapta poporului nu ne miră prea mult pentru-că el totdeauna are obiceiul de a vedea paiul în ochiul altuia, iar bârna din ochii lui nu o zărește,

Ne place însă mult de fapta lui Zachei. El știa bine că e păcătos făcuse el multe nedreptăți ca vameș și că și-a adunat avere pe nedreptul, dar n'avea ce face și cui să-se căiască, pentru-că toți îl huleau și'l batjocoreau. Acum însă, când Isus îl cercetează se bucură din toată inima, apoi caută să se scuture de toate fărădelegile făcute, împărțindu-și jumătate din avere la săraci și făgăduind că de s'ar găsi cineva căruia să-i fi făcut vr'o nedreptate, îi va întoarce de patru ori mai mult.

Frumos gând și tocmai pentru-aceia ne place așa de mult de Zachei și de fapte pornite din acest gând al său.

Evangelhia de azi se potrivește foarte bine și la oamenii de azi.

Mântuitorul Hristos, și azi se apropie de orașele și satele noastre și mai ales de sufletele noastre.

Sfânta noastră biserică prin sfinții săi preoți îl vestește tuturor și toți oamenii pot să. iasă într'u întimpinare și să'l primească în sufletul lor. Fie omul cât de păcătos poate să se mântuiască.

Doamne ce mare bucurie ne umple sufletul atunci când știm, că fiecare, cât de păcătos am fi ne putem mântui, — și când știm pe Isus că nu ne cere altceva decât să ne căim de păcatele săvârșite în viață și să făgăduim că vom trece de-acî înainte cu dreptate.

Pentru-aceia, iubite prietene, ce-ai citit această minunată învățătură, nu mai aștepta mult, ci căiește-te și spală cu lacrimi păcatele săvârșite până-acuma apoi ieși și tu într'u întimpinarea lui Isus primește-l în casa ta și el te va mântui.

Victor Susa.

Despre pomărit.

Județul Alba este foarte potrivit pentru pomărit.

Acest dar dat de Dumnezeu, nu este însă prețuit cum se cuvine!

Abia câteva comune din județ, au înțeles *câștigul frumos și fără multă trudă și cheltuială*, ce se poate avea din poame!

Sunt comune, unde un singur econom a a vândut poame în preț de peste 100.000 Lei, măcar că grădina lui de poame este abea de câteva jugăre.

Este dovedit, că de pe 1 singur jugăr de grădină cu pomi roditori bine îngrijiți, se poate ajunge până la un venit de 40—50 mii Lei.

O grădină cu pomi, dacă este bine îngrijită, poate aduce venit mai mare decât o vie.

Economii noștrii, ar trebui să fie cu multă tragere de inimă pentru pomărit.

„Reuniunea de Pomicultură din Aiud, va publica în gazeta noastră sfaturi și îndrumări folositoare pentru toți cari se ocupă cu pomăritul.

Se vor publica deci în gazeta noastră, îndrumări și sfaturi pentru a să știi că ce este de lucrat la pomi în timp de iarnă?

Astfel vom publica în gazeta noastră:

1. Apărarea în contra animalelor stricacioase.

2. Curățitul pomilor, de crengi uscate de mușchiu și de coaje uscate.

3. Gunoitul pomilor.

4. Cum se face o pomărie nouă? și Cum se întineresc pomii bătrâni?

—oo—

Pomii îi strică și animalele de casă, și dintre acestea mai stricacioase sunt caprele pentru-că în contra altor animale ne putem păzi cu o îngrăditură mai slabă, ori cu spini legați pe lângă tulpina pomilor, dar caprele sar peste un gard slab și să suie și pe tulpina pomilor, și rod crengile și coaja pomilor și la înălțime de 2 metri.

Vitele, calul și oaia, încă rod crengile pomilor, la cari ajung, ori frecându-se de pomi le rup crengile. De aceia în grădinile cu pomi, nu ar trebui lăsate vitele.

Dintre animalele sălbatice, mai mult strică iepurele. Apărarea în contra iepurilor, o facem așa: pomul care are coaje tânără, îl legăm cu spini, ori cu crengi de stejar, până la o înălțime de 1 metru.

Legatul cu paie, ori jupi de cucuruz nu este bun, pentru-că sub astfel de legătură să cuibăresc șoareci, cari încă rod pomii.

Cloșanul călător (migrător) ori șoarecile de apă, este de 2 ori cât șoarecile de câmp.

Acesta face mare pagubă, în grădinile cu ultoi, pentru-că acolo pustiește în șir ultoii tineri. Unde îl băgăm de seamă că s'a ivit, acolo îl putem prăpădi mai ușor, cu câni de prins șoareci. Norocul e, că se ivește numai rare ori, și mai ales în locuri umede.

Despre insecte (gândaci) stricătoare, vom scrie mai târziu.

Când nu este iarna grea, când crengile pomilor nu sunt înghețate, trebuie să se curețe crengile uscate, crengile prea dese, mlădițele, odraslele neregulate, cari cresc foarte repede și înalte de pe crengile mai groase, precum și scoarța uscată de pe pomi.

Acolo unde se află pe pomi păduchi lănoși (păduchi de sânge) înainte de a face curățirea crengilor și a scoarței trebuie mai întâi ca să ne apărăm în contra păduchelui lănos (păduchelui de sânge) cu emulziune de petroleu, dar să avem grije, că la lucrările de stăpîre, nu cumva să îl imprăștiem și mai tare pe pomi.

Tăiatul crengilor se face astfel ca să nu lăsăm butuc, adică creanga o tăiem chiar de lângă tulpină, cu foarfecile ori cu firezul. Locul tăiat îl ungem cu cătran fierț; aceasta o facem pentru ca tăietura să se vindece mai repede. La meri negreșit trebuie să ungem tăietura ori scoarța care s-ar fi sgârăiat, cu cătran fierț, ca nu cumva să se sporească păduchele lănos (păduche de sânge).

Curățitul scoarței uscate ori a mușchiului, se face cu o sapă mică de grădină pusă pe o coadă potrivit de lungă, ori cu o perie de rădăcini (de frecat) veche, ori cu perie de drot, ori cu o mătură veche și tocită.

Unirea.

În 24 Ianuarie țara întreagă a sărbătorit Unirea celor două principate Muntenia și Moldova. Țara întreagă a preamărit ziua Unirii, căci prin dânsa numai s'a putut face mai târziu marea Unire a tuturor Românilor din cele zece Provincii. Unirea din 1859 Ianuarie 24, a fost întâia sărbătoare, a fost începutul izbânzilor de mai târziu, răsăritul mării și sfârșitul jugului purtat în chinuri și dureri de cei ce purtau numele de „Muntean” și „Moldovean” Unirea pincipatelor de dincolo de munți este întâia zală din lanțul încheat de vrednicia și puterea românească.

24 Ianuarie, este ziua când Românul a scuturat stăpânrea străinilor, și a jurat pe ceriuri să-și stăpânească glia de pământ frământată cu sângele strămoșilor.

Stindardele ce flutură astăzi în semn de sărbătoare ne amintesc vremurile înscrise în cartea neamurilor cu slove de vitejie. I. R.

ȘTIRI

— Joi în 20 Ianuarie s'au redeschis Corpurile Legiuitoare: Senatul și Parlamentul.

— Săptămâna trecută s'a publicat în Franța și România Tratatul ce s'a încheiat între aceste două țeri pe timp de 10 ani.

— Sărbătoarea Unirii. Luni în 24 Ianuarie s'a sărbătorit cu mare pompă în întreaga țara, sărbătoarea Unirii principatelor Moldovei și Munteniei. La liceul din Aiud s'a sărbătorit Unirea cu frumoase cântări naționale, poezii și o vorbire despre însemnătatea zilei de Dl prof. Păstrav.

Automobil „FORD”
 puțin uzat de vânzare. Caroserie lux. Preț de ocazie.
 Adresați-vă la tip. „Corvin” Bela Ács — Aiud.

Redactor responsabil:
ION RAȚIU

— **Tren atacat cu pietre.** Trenul care mergea dela București spre Pitești a fost atacat cu pietre în ziua de 10 Ian. la trecerea podului de peste Argeș. Au fost sparte mai multe ferestre, pietrele însă n'au lovit pe nimeni.

— **Furtună și Ger.** Săptămâna trecută un mare viscol a inzepezit linia ferată dintre Ploești Câmpina. Furtuna a rupt și firele de telefon așa că nici trenurile nu mai mergeau nici știri nu mai soseau din București. La noi în vatra Mureșului timpul e ca primăvara și dincolo de Carpați e un ger de să te ferească Dumnezeu.

— **Starea M. S. Regelui** este pe deplin satisfăcătoare. De Luni până azi, Suveranul a mai câștigat un kilogram. În total de la operație și până astăzi, M. Sa a câștigat cinci kilograme în greutate.

— **Furt.** Mai mulți hoți au furat din grajdurile locuitorilor Spîrea și Nae Panait din comuna Pohani câte o pereche de boi.

— **Cluj.** Tribunalul din Cluj a condamnat la câte 15 zile închisoare pe femeile Iuliana Calman și Maria Lingurar, cari au jefuit pe un om necunoscut pe care l'au găsit spânzurat într-o pădure.

— **Crima unei mame.** În comuna Miersig, jandarmii au arestat pe femeia C. Kis, care a făptuit o groaznică crimă împotriva propriului ei fiu. Femeia voia cu orice preț să silească pe fiul ei Gheorghe să ia în căsătorie o fată din acel sat. Gheorghe nu voia cu nici un preț. În mânia ei a aruncat în fața fiului vitriol orbindu-l de amândoi ochii.

Morți din cauza arsurilor. În ziua de 14 Ianuarie 1927, seara, copiii lui Cantor Andrei, unul de 12 ani și o fetiță de 2 ani, în lipsa părinților de acasă, voind să pună petrolul în lampă în apropierea sobei, petrolul a luat foc și explodând, a cuprins pe copii în flăcări. Băiatul, cuprins de groază și de arsuri, a fugit afară, unde a fost stins de Inginerul Molnar Iuliu, lăsându-și pe mica lui surioasă în cele mai grezave dureri, care încă a fost stinsă de un om. În urma suferințelor, amândoi băieții au încetat din viață. Când părinții au venit acasă, și-au aflat copiii morți.

No. 1141/1926.

Publicație de licitație.

Subsemnatul portărel aduc la cunoștință publică, că în urma deciziei Nr. G. 7794/1925 al judecătoriei de Ocol Aiud în favorul lui Kivaseiov Todor repr. pri Dr. Francisc Szabó avocat din Aiud pentru suma Lei 80. capital, 11 % interese din 18 Iulie 1925 și pentru spese în 218 Lei 50 bani deja statorite și cele ce vor mai surveni se defige termen spre efectuarea licitației pe ziua 5 Februarie 1927. ora 5 d. m. în Aiud la locuința urmăritului când și unde se vor vinde prin licitație obiectele secestrate și anume: 1 caurpen, 1 dulap, 1 glindă prețuite în 2400 Lei.

Alba-Iulia, la 13 Ian. 1927.

ss. *Catand*
portărel.

CINEMA „PRINCIPELE CAROL”

PROGRAM:

Joi, la 27 Ianuarie

FEMEI, CARI NU SUNT SALUTATE

Dramă socială moderne în 8 acte.

În rolul principal:

LYA MARA, ALFONZ FRYLAND.

Spectacolele la orele 5, 7 și 9.

Sâmbătă și Duminică, la 29 și 30 Ian.

Cea mai frumoasă senzație Americană

D-ra dela postă

Film distractiv în 7 acte.

În rolul principal:

CORINNE GRIFFITH.

Spect. Sâmb. la 9, Dumin. la orele 5, 7 și 9

La măcelăria

Ștefan Incze

din Aiud, Piața Regele Ferdinand No. 19.

Se capătă zilnic cea mai bună calitate de carne de vită, de vițel, de porc, unsoare topită, slănină afumată și proaspătă detopit. Mezeluriproaspete și bune se capătă întotdeauna, cu prețurile cele mai reduse.

Cercetați și vă convingeți!

Cine vrea haine frumoase, elegante și moderne, atât civile cât și militare, nu le poate procura decât la **croitoria modernă** alui

Alexandru Vălean

Aiud, P. Reg. Ferd. No. 15. (lângă podul prefecturii).

Aici se lucrează după ultima modă franceză și engleză și cu prețurile cele mai moderate.

Se pregătesc și chipiuri pentru elevi.

Cercetați și vă convingeți!

Funcționari și Elevi la ori ce comandă au reducere de **20%**.

Cunoașteți cea mai eficientă mașină de scris din lume? Dacă nu, veniți până la prăvălia

WIEDER

ori dacă stați în Provincie trimiteți o scrisoare și veți primi prospectul gratuit. Tot aici se găsesc toate obiectele de electricitate, ca rier de călcal, samovare, aranjări de sonetii etc. Aici se află și plese pentru Radio, cu prețuri reduse

ADOLF WIEDER mecanic

Aiud. Str. Avram Iancu 49.

Români!

Faceți reclamă în „GAZETA POPORULUI” care se citește în satele a lor trei județe.

ROMÂNII Sprijiniți industria românească!

Comandați numai la

PETRU CRIȘAN

mecanic

Str. Unirii No. 2. AIUD. Str. Unirii No. 2.

Execută prompt și eficient în atelierul său propriu, orice reparații de mașini de treierat (imblătit), mașini de cusut, biciclete și alte obiecte tehnice. Face din nou și reparaază cuptoare din fier, pluguri și alte lucrări mecanice la edificii.

SCHOPPELT și BAUER

fierărie

Telefon 61. AIUD. Telefon 61.

Furnizează toate categoriile de tinichea, fier, precum și diferite scule mecanice, tâmplărie, arme de vânător, cartușe revolvere, bricege, briciuri, patine pentru iarnă, skiuri, sănii pentru copii etc. etc.

„COOPERATIVA ÎNVĂȚĂTORILOR” — AIUD. —

Secția de librărie: Cea mai bine asortată cu toate rechizitele de școală, articole de birou și cărți literare.

Cele mai potrivite și folositoare daruri pentru Crăciun:

cărți cu ilustrații și literatură pentru copii, garniture de scris, tocuri rezervoare cu penițe de aur, serviete de piele, hârtie de corespondențe în cutii luxoase, albume de poezii și ilustrate, note muzicale.

Violine dela Lei 450 până la Lei 5000.

„ROMÂNUL”

Insofire generală, economică, industrială și comercială S. P. A.

AIUD.

Izvorul cel mai eficient de cumpărare, unde aflați: coloniale, rom, vin, și tot felul de beuturi. Petrolul de lampă, ulei de uns, ulei de zilindru, tavață și benzină pentru mașini de imblătit etc.

Piatră vădită 93—99% și rafie de legat vie.

LIBRĂRIE, asortată cu tot soiul de hârtie, cărți rechizite de școală și de biuro.

Români, cumpărați numai dela „Românul”!